

Παρά ταύτα, ἡ ῥωσιστάτη, ὡς φαίνεται Ἄννα, δὲν ἐστοχεύωσεν καὶ πολὺ. Αὐτὴ, ἄλλως τε, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὁ Ἀνδρόνικος, δὲν ἐστοχέωρει καὶ πολὺ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του, ἀπρσχολημένος ὅπως ἦτο μὲ τὰς διασκευάσεις, τὰ κυνήγια καὶ τὰς ἀπειρημένους ἐρωμένους του. Ἡ σύζυγι ἄλλως τε, δὲν διήρκεσε καὶ πολὺ. Ὁ Ἀνδρόνικος μόλις δύο ἔτη ἐθάλασσευσεν, θανατωθεὶς οὐκ ὀκτὼς ἀπὸ τὸν λαόν, καὶ Ἄννα, χηρὰ δύο αὐτοκρατορῶν—διότι καὶ ἡ μνηστεία της μὲ τὸν Ἀλέξιον ἦτο σχεδὸν γάμος—εὐρήκε κατὰ τὴν βασιλείαν του Ἰσακίου Ἀγγέλου, ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνομία ποῦ εἶδεν ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορικὴ αὐτὴ εἰς τὰς πρώην βασιλίσσας. Ἡ δεκαεταεστὶς παιδεία, ποῦ εἶχε γυρίσει τὰς περὶ τεταίας, ἦτο ἤδη εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ γνῶριση καὶ τὸν ἔρωτα. Καὶ ἡγάπησε καὶ ἡγαπήθη, συνδεθεῖσα μὲ αὐτὸν τὸν Θεόδωρον Βρανάν, ἄρχοντα ἀπὸ μεγάλῃν βυζαντινῇ οἰκογένειαν. Ἐξῆς μαζὶ του ὡς σύζυγος, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς τότε τὴν ἐνυμφεύθη, διὰ νὰ ἦ χαστή, διὰ τοῦ γάμου του, τὰς βασιλικὰς δαρεὰς τὸν ὁποῖον ἀπελάμβανε.

Ἔτσι, ἐπέρασαν τὰ χρόνια. Οἱ αὐτοκράτορες διεδέχοντο ἀλλήλους, καὶ τὸ 1204, ὅτε ἡ Ἄννα ἦτο 33 ἐτῶν, ἦλθεν ἡ πτώσις τῶ Κομνηνῶν, καὶ οἱ Φράγκοι βαρὺν ἐκυρίευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ ῥωαία Φράγκα, ποῦ ἐπὶ τόσα ἔτη εἶχον ἀπονησθῆσι οἱ Φράγκοι συγγενεῖς της καὶ εἶχε Ἀπονησθῆσι καὶ αὐτὴ, ἀνέμενε τοὺς δεσμούς μὲ αὐτοὺς. Παρά ταῦτα, ὅταν τὴν καταλύειν τῆς Πόλεως ἐπικολούθησαν ἡ ὁποῖα καὶ αἱ φρικαλεότητες της διαπραγμῆς τὸν Σταυροφο-

ρὸν, ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία ἐξύπνησε καὶ πάλιν μέσα της, καὶ εἰς διαμαρτυρίαν ἐβύρην ἀπο τὴν φραγκοκρατορῆμην πόλιν, ἐπέστρεψεν ὅμως καὶ πάλιν, ὅταν ἡ Λατινικὴ αὐτοκρατορία ἐπαγιάθη καὶ συνειληθῇ μὲ τοὺς νικητάς.

Ἀφοῦ ἐνομιμιοῦσεν τὴν ἐνσίαν της μὲ τὸν Βρανάν, ἐπέτυχεν δι' αὐτὸν τὸ φέουδον τῆς θρακικῆς πόλεως Ἀτρουῖ καὶ Θεοδοσιουπόλεως.

Ἡ Ἄννα καταστράφη μετ' ὀλίγων ὑπὸ τὸν Βουλγάρων, ἀλλ' ὁ Βρανάν, ποῦ ἦτο πολὺ ἀγαπῆτος εἰς τὴν Θράκην, διότι κατήγετο ἀπὸ αὐτὴν, ἵδρυσεν τότε εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡγεμονίαν, ὑποτελὴ εἰς τοὺς Γάλλους αὐτοκράτορας, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Ἀγνὴ ἐκυβέρνην τὴν Θράκην, ὡς βασιλεῖς, μὲ τὸν ἡχηρὸν τίτλον ποῦ ἀνέφερεν ἡ πράξις της ἀνάθεστας της ἐξουσίας ἐκείνης Καίσαρ Θεόδωρος Βρανάν ὁ Κομνηνός.

Πρὶν 2200

Καὶ ὅπως εἰς τὰ παραμυθία, ἡ Ἀγνὴ ἡ Φράγκα καὶ ὁ Θεόδωρος Βρανάν, ἔζησαν πλεον καλὰ...καὶ ἡμεῖς καλύτερα! 1500

Γ. ANNINOS

ἡ Ἀγνή ἡ Φράγκα, πού ἡ ζωὴ τῆς πέρασε σὲ ἀνθίβου παραμυθί, γεμάτο περιπέτειες καὶ μεταπτώσεις, μέσα στὴν πολυτάραχη ἐποχὴ τῶν τελευταίων χρόνων τῶν Κομνηνῶν καὶ τῆς λατινικῆς αὐτοκρατορίας στὴν Κωνσταντινούπολι. Μία φορά, λοιπὸν κι' ἔναν καρδὸ, ἡ Ἀγνή ἡ Φράγκα, πού ἦταν δευτερότοκη θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου τοῦ Ζου, ἤρθε παιδί ἀκόμη ὁκτὼ χρόνων, στὴν Κωνσταντινούπολη, μυστὴ τῶν Ἀλεξίου Πορφυρογεννητοῦ, γιου τοῦ Μανουὴλ Κομνηνοῦ, σὰν σύμβολο καὶ σὰν δεσμός καὶ ἐπισφράγιση μιᾶς Φραγκοβυζαντινῆς συμμαχίας, ἀνάμεσα στὶς δύο πειὸ μεγάλες βασιλείες τῆς ἐποχῆς... Τὴν ἐπιγαμία αὐτὴν ποὺ ἐπέβησε ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ, στέλλοντας ἀπεσταλμένους μὲ πολὺ χρυσάφι καὶ πλοῦστα δῶρα στὸν Ρῆγα τῆς Φραγκίας, ἐδέχθηκε ὁ Ρῆγας μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν. Ἀπὸ αὐτοῦ — λέγει ὁ ἀφελὴς Γάλλος χρονικογράφος Ἐρνούλ — ὁ βασιλεὺς εὐχαριστήθηκε καὶ ἐχάρη, διότι ἐβλεπε ὅτι δὲν ἤρριτο νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ καλύτερα. Τὴν εἰτοίμασε λοιπὸν ἐπολὺ μεγαλοπρεπῶς καὶ πολὺ πλοῦσιως καὶ τὴν ἐστειλε μὲ γενοβέζικα πλοία καὶ ἀπεσταλμένους τὸν εἰς τὸν βασιλεῖα... Οἱ ἀρραβόνες ἐγίναν μέσα σὲ λαμπρὰ πανηγύρι, τὸ 1180, ἀλλὰ ἐπειθεῖ ἡ ἡλικία καὶ τὰν δύο ἦταν μικρὴ, ἐκείνην -ὅπως εἶπαμε, ὁκτὼ χρόνια καὶ τὸν Ἀλεξίου ἔνδεκα μονάχα, οἱ γάμοι ἀνεβλήθησαν γιὰ ἀργότερα, ὅμως ἡ μικρὴ φραγκοπούλα τριγυρίστικε, ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐθεωρήθηκε σὰν αὐτοκράτειρα, ἄσπερ τὸ φραγκικὸ τῆς ὀνόμα Ἀγνή, κι' ἐπῆρε τὸ βυζαντινὸ καὶ προσφιλὲς στοὺς Κομνηνοὺς ὄνομα Μικρούλα, ὅπως ἦταν, σὲ λίγο ἔβρασαν τὴν πατρίδα τῆς, κι' ἔληξε προεμένοντας τὸν γάμο σὰν μιὰ μικρὴ βυζαντινὴ βασίλισσα. Ἀλλὰ ἡ Μαίρα ἄλλα τῆς ἔγραφε, καὶ ὁ γάμος αὐτὸς δὲν ἔγινε ποτέ.

Ὁ Μανουὴλ Κομνηνός, ἀπέθανεν αἰφνιδίως, καὶ ὁ θρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐφῆρτο ὁ Ἀλέσιος, ἀνδρὸς ἀκόμη, ὑπῆρξεν ὁ στοχὸς πολλῶν φιλοδοξῶν. Διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰχα τὸν νεαρὸν αὐτοκράτορα, ἐρχεταί εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἀνδρόνικος Κομνηνός, ἐξάδελφος τοῦ Μανουὴλ, καὶ ἀφοῦ ἐστέθη συμβασιλεύς μετ' ὁν Ἀλέσιον, τὸν ὁποῖον ἐφῆρεν εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, παιδάκι ἐπὶ τὸν ὅμιον τού, διὰ τὴν στέψιν, τὸν ἀπηγχότισε καὶ τὸν ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέμεινεν αὐτὸς μόνος αὐτοκράτωρ. Ὅταν δὲ νὰ μὴ τοῦ ἔβρασαν αὐτὰ καὶ ἄλλα κακουρήματα, ἐξήγαγε ἐτὼν γέρον, ἐνυμφεθῆν καὶ τὴν Ἄναν, δώδεκα ἐτῶν μόλις, καὶ οἱ γάμοι ἐγίναν μεγαλοπρεπῶς εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν. Τὸ σκάνδαλον ἦτο μέγα καὶ ὁ Νικήτας Χωνιάτης, ἀπῆλθε τὰς ἀνεκδελφώτους διαμαρτυρίας, γράφων: «Δὲν ἠσχύνετο ὁ Κρόνιος (ὁ κρονόληρος, ὅπως λέγομεν τώρα), ὁ ἀπόων (ὁ βρωμιάρης) νὰ συγκατακλίναται ἀεμίτας μετ' τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνεψιοῦ τού, μιλοπάρκου καὶ τρυφερῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶχε τελειώσῃ τὸ ἐνδοκατὸν ἔτος, καὶ ν' ἀγκαλιάζῃ ὁ ὄριμος τὴν ἄωρον, ὁ ζωρμένος καὶ χαλαρὸς τὴν ροδοδάκτυλον κορίσσην».

(Quasitri)

φάνεται ταύτα, η ωραιότητα, ως φαίνεται. Άννα, δεν έστενοχωρήθη και πολύ. Αύτη, άλλως τε, ήτο συνήθως ή τύχη των χηρών, και αφ' ετέρου, ο Άνδρόνικος, δεν έστενοχωρεί και πολύ την νεαράν σύζυγον του, άπησχολημένος όπως ήτο με τας διασκεδάσεις, τα κυνήγια και τας άπειραρίθμους έρωμένες του. Η σύζυγιά άλλως τε, δεν διήρκεσε και πολύ. Ο Άνδρόνικος μόλις δύο έτη έβασίλευσε, θανατωθείς οίκτρως από τον λαόν, και ή Άννα, χήρα δύο αυτοκρατόρων—διότι και ή μνηστεία της με τον Άλέξιον ήτο σχεδόν γάμος—εύρηκε κατά την βασιλείαν του Ίσακίου Άγγέλου, όλες τας τιμάς και προνόμια που έδιδεν ή βυζαντινή αυτοκρατορική αύλή εις τας πρώην βασιλίσσας. Η δεκατετράετις παιδισκη, που είχε γνωρίσει τόσας περιπετείας, ήτο ήδη εις την ήλικαν να γνωρίση και τον έρωτα. Και ήγάπησε και ήγαπήθη, συνδεθείσα με αυτόν τον Θεόδωρον Βρανάν, άρχοντα από μεγάλην βυζαντινήν οίκογένειαν. Έζησε μαζί του ως σύζυγος, άλλ' ούτε αυτός τότε την ένυμφεύθη, διά να μη χάση, διά του γάμου του, τας βασιλικάς δωρεάς των οποίων απέλαμβανεν. Έτσι, επέρασαν τα χρόνια. Οι αυτοκράτορες διεδέχοντο αλλήλους, και το 1204, οτε ή Άννα ήτο 33 ετών, ήλθεν ή πτώσις των Κομνηνών, και οι Φράγκοι θαρώνοι έκυρίευσαν την Κωνσταντινούπολιν. Η ώραία Φράγκα, που επί τόσα έτη είχαν λησμονήσει οι Φράγκοι συγγενείς της και είχε λησμονήσει και αύτη, άνενέωνε τους δεσμούς με αυτούς. Παρά ταύτα, όταν την κατάληψιν της Πόλεως έπηκολούθησαν ή δήωσις και αι φρικαλεότητες της διαρπαγής των Σταυροφο-

ρων, ή Βυζαντινή Αυτοκράτειρα έξύπνησε και πάλιν μέσα της, και εις διαμαρτυρίαν έφυγεν από την φραγκοκρατούμενην πόλιν, έπεστρεψεν όμως και πάλιν, όταν ή Λατινική Αυτοκρατορία επαγιώθη και συνεφιλιώθη με τους νικητάς. Αφού ένομιμοποίησε την ένωσιν της με τον Βρανάν, επέτυχεν δι' αυτόν το φέουδον της θρακικής πόλεως Άπρου ή Θεοδοσιουπόλεως. Η Άπρος κατεστράφη μετ' όλίγον υπό των Βουλγάρων, άλλ' ο Βρανάς, που ήτο πολύ άγαπητός εις την Θράκην, διότι κατήγετο από αυτήν, ίδρυσε τότε εις την χώραν αυτήν ήγεμονίαν, υποτελή εις τους Γάλλους αυτοκράτορας, και αυτός και ή Άγνή εκυβέρνην την Θράκην, ως βασίλεις, με τον ήχηρόν τίτλον που άνέφερεν ή πράξις της αναθέσεως της εξουσίας ευγενής Καίσαρ Θεόδωρος Βρανάς ο Κομνηνός.

Και όπως εις τα παραμυθία, ή Άγνή ή Φράγκα και ο Θεόδωρος Βρανάς, έζησαν πλέον καλά... και ήμείς καλύτερα!

1940
Γ. ANNINOΣ

